

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cl. Viri Valerii Andreae Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XXIX. De Parœciis & alienis Parœtianis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62934)

can sane
 xxiv. q.
 2. c. 13. §.
 eradentes
 inf. de
 hære. §.
 c. 2. eod.
 in 6. c. 12.
 h. t. Vide
 Vallon.
 hic §. 7.

que fautoribus & receptoribus, et
 risque excommunicatis in excommu-
 nicatione mortuis. In dotalis sepul-
 chro in loco sacro, si inter nosci possit, et
 jubatur, & extra locum sacrum pro-
 Denegatur & Ecclesiastica sepul-
 chra usurariis publicis, nisi poenitentiam
 caverint de restituendo, ceteris que
 omnibus, quos in gravioribus peccatis
 impoenitentes decessisse constituit.

De Parœciis & alienis Parœ-
 cianis.

TIT. XXIX.

Quid nominis Parœcia sive Parochia

Parœcia Græca vox est à
 id est *Cohabitare*, vel *iuxta habitare*
 ut Parœcia idem sit quod *cohabitatio*
 vel *vicinia*, aut quasi habitatio ejusdem
 viciniaz, item vicinorum, qui unum deum
 quod commune templum accollunt &
 Sacramenta percipiunt, conventus
 Quamvis nomen Parœciae hic non
 tum pro quolibet vicinia conventus
 uni Parocho subiectus est, accipitur
 sed etiam pro integra diœcesi. Parœcia
 à Græco. quod *Præbere* significat

can. bono
 xii q. 2.

ficat, nomen habet: quia Parochi suis parochianis Sacramenta exhibere & prabere tenentur.

Quis igitur dicendus Parœcianus vel Parochianus alicujus Ecclesia?

Qui intra Parochiæ limites habitat, animo ibidem manendi, ita ut sit verè translatus, non juris fictione, siue audierit ibi divina, siue non.

can. r.
dist. 28.
c. 3.
de sepult.
in 6.

Qua Ecclesia Parochialis seu Parœciana?

Quæ populum habet certis finibus & limitibus distinctum, cum potestate fori pœnitentialis, id est ligandi & solvendi, subditis Sacramenta administrandi, idque ex necessitate oneris Ecclesiæ imposita. Dicitur eadem Curata, nomine Cura propriè & strictè accepto, pro potestate ligandi & solvendi in foro, ut dixi pœnitentiali. Item Plebanalis, Baptismalis & Ecclesia matrix, dignit.

Vide dicta supra tit. de prab. & dignit.

Quam vocas Ecclesiam matricem?

Large sumpto hoc vocabulo, per Ecclesiam matricem intelligitur Ecclesia parochialis, in qua parochiani recipiunt Sacramenta, & quæ alias Ecclesias minores vel Capellas sub se habet, in subli-

c. 3. de Ecclesia dist. c. 10. sup. de prescrip.

dium, proque subditorum ac parochia-
 norum vicinorum commoditate, ut
 ibidem commodius sacra audiant, &
 non teneantur semper ex loco distan-
 tiori venire ad matricem Ecclesiam
 propriè verò & strictè nomine Eccle-
 siæ matricis significatur Cathedralis
 seu Episcopalis, in qua Episcopus cum
 suo Collegio seu Capitulo cathedrali
 seu sedem suam habet: quia & Episco-
 po cura incumbit animarum per totam
 suam dioccesim, adeoque magis
 quam ipsi Parocho.

*Landt. de
 vet. Cle-
 ric. mon.
 2. 5. 7.*

*An & Ecclesia Collegiata dicenda ve-
 nire hoc nomine?*

Hæc quoque plerumque jura habet
 Ecclesiæ parochialis: jusque Parochia-
 primitivi (ut loquuntur) sæpius pe-
 Collegium principalis Ecclesiæ ma-
 net, cujus membra & vicarii sunt ipsi
 Parochi.

*Quæ dicitur Ecclesia Collegiata sine
 Collegialis: & quæ numerata
 & non numerata?*

*Gonz. ad
 R. S. Can.
 gl. 9. §. 3.
 in pr.*

Constituitur illa ex collegio Canonico-
 rum, id est hominum Ecclesiastico-
 rum, instar Regularium, certis statutis
 canonibus seu regulis viventium, idque
 numero plerumque certo, quandoque
 etiam

etiam incerto. Illam vocant Ecclesiam numeratam, hanc non numeratam, vel alias receptivam, in qua secundum fructuum excrecentiam Canonici aut alii beneficiarii crescunt vel decrescunt.

Quid hic interest, Ecclesia sit numerata, vel non numerata?

Quod Canonici seu beneficia existentia in Ecclesia non numerata nunquam dici possunt vacare; sed quemadmodum cum electis & adsumptis in Canonicum Ecclesie non numeratae jus quoddam nascitur, ita & iisdem decedentibus, mox desinit & expirat jus illud, supprimiturque & cessat tale beneficium. Unde neque devolutio ad Superiorem, ex causa negligentiae intra semestre beneficio non providentis, neque etiam reservatio de beneficiis vacaturis hic locum habere potest. Quia alias dici deberet, quod talis reservatio posset facere Canonicum seu beneficium mortuum reviviscere; quod est contra naturam.

c. Dilect. 25. vers. praterea sup. de prob.

Gl. in e. fin. v. de finitio de concess. prob.

Conz. d. loco n. 10. & seq.

Cur Parochias seu Dioeceses suis limitibus distinctas esse oportuit?

Ut evitetur hoc modo confusio jurisdictionum inter episcopos & alios Presbyteros,

byteros, & ne alter alterius jurisdictionem invadat, veluti alienum Parochianum ordinando vel judicando &c. extra territorium jus dicere non licet. Distinctio autem illa finium facta est a Varisto Pont. ut plerique volunt. sub Dionysio Papa factam arbitrariam vel potius restorationem finium auctoritate quorum: addito præcepto, ne quilibet Parochiani sibi præscriptos transgredere tentent.

2.3 h. 1. l. ult. D. de jurisd. can. Ecclesiast. xii. q. 1. Landt d. li. 1. c. 70.

Parochianorum finibus an præscribi poterit?

Quamvis aliàs regulariter omni juri præscribi possit, adeo tamen favorabilis est hoc jus singularum Parochiarum, ut earum finibus, & his quæ finibus coherent, nequeat præscribi, modo constituta de finium legitimè factâ constitutione.

Quod potissimum est munus Parochianorum?

Dominicis & festivis diebus suam frequentare Parochiam, & ibidem rem divinam audire. Ad eò ur, si quis proprio contempto Parocho ad alienam Parochiam se conferat, ut ibi Missam audiat, ab ea repellendus sit. Nisi aliquis parochiam suam mutet, & aliò domicilium trāsferat. Hodiè verò sive per privi-

per h. 1. c. ult. eod. Vide Cœc. Trid. sess. 5.

legia, siue per consuetudinem ferè ob-
tentum est, ut non obligentur fideles
Missam audire in propria Parochia,
neque concionem proprii Parochi.

c. 2. &
sess. 25. c.
4 Landt.
ubi sup. c.
68.

De Decimis, Primitiis & Obla-
tionibus.

TIT. XXX.

Spectant quoque ad res Clericorum
externas, quas illis laici pendent, in-
tuitu ministerij Ecclesiastici, Deci-
mæ Primitiæ, Oblationes,

Decima quid?

Decimæ sunt decima vel quæta pars
donorum omnium, quoquo modo
licite quæsiturum, ministerijs Ecclesiæ
debita & quorannis persolvenda. Dixi,
quæta pars; quia non semper decima
pars solvitur, sed interdum duodecima,
vigesima, vel alia, quamvis portio illa
semper vocetur & habeatur pro Deci-
ma.

Quo jure sunt debita?

Jure divino eas Clericis deberi, com-
munis est Canonistarum sententia; ni-
titurq; hac ratione, quod omni jure de-
bita